

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200969
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200969.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX C., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.700,00 Eur s príslušenstvom a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0452711620, zo dňa 22.05.2009, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako bankou, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 5.700,00 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.700,00 Eur od 06.07.2022 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v časti I., článok I. základné podmienky, v bode I. zmluvy o splátkovom úvere číslo: 0452711620, zo dňa 22.05.2009, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako bankou, v znení: „spracovateľský poplatok: 189,17 Eur/5.698,94 Sk z prostriedkov úveru“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 13.05.2022 domáhal voči žalovanému určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 5.700,00 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.700,00 Eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému a určenia neprijateľných zmluvných podmienok v uvedenej zmluve. Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že s právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s., uzavrel dňa 22.05.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0452711620, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 7.840,00 Eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v 120 mesačných splátkach, mesačnou splátkou vo výške 136,13 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 16,60 % a RPMN vo výške 19,48 %. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 10.05.2019. Žalobca uhradil právnemu predchodcovi žalovaného sumu 9.232,55 Eur a žalovanému sumu 5.700,00 Eur. Žalobca ďalej tvrdil, že v danom prípade

išlo o spotrebiteľský úver a v takom prípade zmluva musí spĺňať podmienky v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. Podľa jeho názoru zmluva neobsahovala údaj o celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie (§ 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch). Neobsahovala ani údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa žalobcu Zmluva o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009 neobsahovala správny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 7.840,00 Eur. Žalobcovi však právny predchodca žalovaného v skutočnosti poskytol úver vo výške 7.650,83 Eur, keďže spracovateľský poplatok bol vo výške 189,17 Eur a bol inkasovaný z prostriedkov úveru. Takéto zavádzanie spotrebiteľa v tak závažnom údaji, akým je výška spotrebiteľského úveru, má rovnaké dôsledky ako jeho neuvedenie. Čo sa týka náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak v Zmluve nie je uvedená výška mesačnej splátky úrokov, len výška splátky istiny 136,13 Eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovanému na predmetný úver zaplatil sumu 5.700,00 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že istinu úveru už zaplatil právnenému predchodcovi žalovaného, sa žalovaný na jeho úkor mohol bezdôvodne obohatiť o sumu 5.700,00 Eur. Bezdôvodné obohatenie vo výške 5.700,00 Eur podľa žalobcu pozostáva zo splátok uhradených za obdobie od 24.05.2017 do 14.05.2021. Aj napriek uvedenému žalovaný stále voči žalobcovi eviduje a vymáha dlh vo výške 4.469,79 Eur. Okrem toho žalobca v žalobe dal podnet, aby súd posúdil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v predmetnej spotrebiteľskej zmluve.

3. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému doručená dňa 04.07.2022. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 18.07.2022. Vo vyjadrení argumentoval tým, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že úver je bezúročný. Zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol s podmienkami zmluvy o úvere uzrozumený, čo preukazuje samotné správanie žalobcu a plnenie úverových splátok v predpísanej výške tak, ako sú uvedené v zmluve. Zmluva rovnako s určitosťou obsahuje údaje o výške úveru. Absentujú tak dôvody na určenie bezúročnosti úveru, v dôsledku čoho je tak aj žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia nedôvodná. Žalobu v časti o určenie bezúročnosti, ako aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, navrhol zamietnuť. Za predpokladu, že by súd dospel k záveru, že úver je bezúročný, žalovaný neuznával nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.700,00 Eur z dôvodu, že časť nároku v časti o zaplatenie sumy 4.400,00 Eur je premlčaná, čo do plnení zaplatených spätne viac ako 2 roky pred podaním žaloby, t. j. pre všetky plnenia zaplatené pred 13.05.2020. Týmto žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Pokiaľ by sa aj súd nestotožnil s počiatkom plynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby, nárok žalobcu je premlčaný v časti o zaplatenie sumy 3.200,00 Eur, čo do plnení zaplatených spätne viac ako 3 roky pred podaním žaloby, t. j. pre všetky plnenia zaplatené pred 13.05.2019, a to z dôvodu uplynutia objektívnej 3-ročnej premlčacej doby. Preto žalovaný navrhol, aby súd žalobu čo do vydania bezdôvodného obohatenia v premlčanej časti zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

4. V replike žalobca uviedol, že pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, táto dôvodná nie je. O podozrení, že sa žalovaný na úkor žalobcu mohol bezdôvodne obohatiť, sa žalobca dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom predložil Prehlásenie zo dňa 07.01.2022. Tiež poukázal na vývoj judikatúry vydanéj Ústavným súdom SR a Najvyšším súdom SR, predovšetkým v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020 (ďalej len Rozsudky SD EÚ), ktoré vyústili už do ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojiročnej, ani v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Vo vzťahu k 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe a k dôkazu úmyslu žalobca poukázal na odôvodnenie bodu 18. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022.

5. Replika žalobcu spolu s prílohami bola právnenému zástupcovi žalovaného doručená dňa 01.09.2022. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu nereagoval.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.11.2022. Na pojednávaní bol prítomný právny zástupca žalobcu. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Po vykonanom dokazovaní na pojednávaní dňa 03.11.2022 súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009, finančnými operáciami (č. I. 5-18 spisu), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, rozpisom prijatých úhrad v spol. Intrum Slovakia, s.r.o. (od 21.12.2016), špeciálnou ponukou na úhradu pohľadávky zo dňa 11.11.2021, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07.01.2022, dokladom o doručení žaloby žalovanému dňa 04.07.2022, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, rozhodnutiami súdov, ktorými argumentoval žalobca a ktoré pripojil k svojmu písomnému vyjadreniu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

8. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že predmetná zmluva obsahuje nedostatky v zmysle zákona 258/2001 Z. z., keďže v nej nie je správne uvedená celková výška úveru. V zmluve absentujú aj podmienky čerpania úveru a tiež zmluva obsahuje len uvedenie výšky splátky istiny a neuvádza výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov. V súvislosti s neuvedením výšky úveru v zmluve poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-377/2014. Vyjadril sa aj k námietke premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, poukázal na predložené rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. V súvislosti s plynutím subjektívnej premlčacej doby argumentoval prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07.01.2022, z ktorého vyplýva, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o nedostatkoch v zmluve. Pokiaľ ide o 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022.

9. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 22.05.2009 žalobca ako dlžník a právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. 0452711620, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 7.840,00 Eur, ktorý bol ponížený o spracovateľský poplatok v sume 189,17 Eur z prostriedkov úveru, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 16,60 % ročne v deň uzavretia zmluvy, poplatkom za správu úveru v sume 1,99 Eur mesačne, výškou splátky istiny 136,13 Eur, splatnosťou prvej splátky dňa 10.06.2009, v počte splátok 120, splatnosťou splátky istiny mesačne 10. deň v kalendárnom mesiaci, konečnou splatnosťou úveru 10.05.2019, RPMN 19,48 %, priemernou hodnotou RPMN 14,05 % ročne a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 8.710,24 Eur. Náklady, ktoré neboli zahrnuté do RPMN boli sankcie za porušenie povinnosti dlžníka vyplývajúcich z úverovej zmluvy, výška týchto sankcií je uvedená v Sadzobníku alebo vo Zverejnení, poplatky spojené s vedením účtu dlžníka uvedené v Sadzobníku alebo vo Zverejnení. V Časti I., čl. I. Základné podmienky, bod 1. Bolo uvedené dojednanie v znení: „Spracovateľský poplatok: 189,17 Eur / 5.698,94 SK z prostriedkov úveru“.

10. Z prehľadu finančných operácií (č. I. 5 – 18 spisu) na úverovom účte č. 0452711620, súd zistil, že dňa 31.05.2009 žalobca čerpal úver v sume 7.840,00 Eur, ale zároveň mu bol z týchto prostriedkov odúčtovaný poplatok vo výške 189,17 Eur.

11. Žalobca tvrdil, že v prospech právneho predchodcu žalovaného uhradil celkovo sumu 9.232,55 Eur. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná.

12. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 adresovaného žalobcovi vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2021 postúpila na žalovaného pohľadávku voči žalobcovi zo zmluvy č. 452711620.

13. Z rozpisu prijatých úhrad v spol. Intrum Slovakia s.r.o., vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 5.700,00 Eur za obdobie od 24.05.2017 do 14.05.2021.

14. Zo špeciálnej ponuky na úhradu pohľadávky zo dňa 11.11.2021, ktorú adresoval právny zástupca žalovaného žalobcovi, vyplýva, že aktuálny dlh žalobcu zo zmluvy č. 452711620 predstavuje sumu 4.469,79 Eur.

15. Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sp. zn. H 234/21 zo dňa 07.01.2022 vyplýva, že dňa 05.01.2022 bol žalobca telefonicky informovaný združením o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 452711620 zo dňa 22.05.2009 je pravdepodobne bezúročný a bez poplatkov a že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, o čom môže rozhodnúť len súd.

Združenie žalobcu informovalo tiež o tom, že právny predchodca žalovaného mu poskytol úver vo výške 7.650,83 Eur, žalobca uhradil pôvodnému veriteľovi sumu 9.226,55 Eur a žalobcovi sumu 5.700,00 Eur. Podľa združenia sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil v sume 5.700,00 Eur.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného k 22.05.2009, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 22.05.2009 (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“ aj „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru, d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

20. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko,

miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/ prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

21. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“ aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“), Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa prvej vety § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

31. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku, Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku, Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

33. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvného vzťahu, ani výška poskytnutého úveru. Medzi stranami nebola sporná ani výška platieb v prospech právneho predchodcu žalovaného a ani v prospech samotného žalovaného. Spornými boli tvrdenia žalobcu o tom, že úver pre nedostatky v zmluve je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Túto skutočnosť popieral žalovaný s tvrdením, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. S vydaním bezdôvodného obohatenia nesúhlasil. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania, keď tvrdil, že časť nároku v časti o zaplatenie sumy 4.400,00 Eur je premlčaná, čo do plnení zaplatených spätne viac ako 2 roky pred podaním žaloby, t. j. pre všetky plnenia zaplatené pred 13.05.2020. Pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s plynutím subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby, žalovaný tvrdil, že nárok žalobcu je premlčaný aj v rámci objektívnej 3-ročnej premlčacej doby v časti o zaplatenie sumy 3.200,00 Eur, čo do plnení zaplatených spätne viac ako 3 roky pred podaním žaloby, t. j. pre všetky plnenia zaplatené pred 13.05.2019.

34. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalovaného ako veriteľ (banka) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobcom, ktorý je fyzickou osobou – nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalobcu v zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa – menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákoník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36. Súd uvádza, že naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daný priamo v § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a vyplýva aj z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho súd poukazuje na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) poukazuje na § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku. Vychádzajúc z uvedeného súd zastáva názor, že na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nie je spotrebiteľ viazaný povinnosťou preukazovať naliehavý právny záujem.

37. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na jednej strane medzi žalobcom ako dlžníkom a na strane druhej bankou ako právnym predchodcom žalovaného bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009, na základe ktorej bol žalobcovi reálne poskytnutý úver v sume 7.650,83 Eur, pretože celková výška úveru v sume 7.840,00 Eur bola ponížená o spracovateľský poplatok vo výške 189,17 Eur, ktorý banka inkasovala z prostriedkov úveru, čo priamo vyplýva z Časti I., čl. I. Základné podmienky, bod 1., v ktorom bolo uvedené dojednanie v znení: „Spracovateľský poplatok: 189,17 Eur / 5.698,94 SK z prostriedkov úveru“. Súd mal ďalej preukázané, že úver bol poskytnutý s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 16,60 % ročne v deň uzavretia zmluvy, výškou splátky istiny 136,13 Eur, splatnosťou prvej splátky dňa 10.06.2009, v počte splátok 120, splatnosťou splátky istiny mesačne 10. deň v kalendárnom mesiaci, konečnou splatnosťou úveru 10.05.2019, RPMN 19,48 %, priemernou hodnotou RPMN 14,05 % ročne a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 8.710,24 Eur. Súd mal tiež preukázané, že v prospech právneho predchodcu žalovaného žalobca uhradil celkovo sumu 9.232,55 Eur a v prospech žalovaného, na ktorého bola pohľadávka voči žalobcovi postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2021, žalobca za obdobie od 24.05.2017 do 14.05.2021 uhradil celkovo sumu 5.700,00 Eur. Ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Súd mal tiež zo špeciálnej ponuky na úhradu pohľadávky zo dňa 11.11.2021, ktorú adresoval právny zástupca žalovaného žalobcovi preukázané, že žalovaný stále eviduje dlh voči žalobcovi zo zmluvy č. 452711620 vo výške 4.469,79 Eur. Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07.01.2022 mal súd preukázané, že žalobca sa o nedostatkoch v zmluve skutočne dozvedel od združenia dňa 05.01.2022.

38. Súd považoval za právne významné vysporiadať sa primárne s námietkou premlčania vznesenou žalovaným.

39. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním opodstatnenosti samotného nároku (porovnaj R 29/1983).

40. Vo vzťahu k plynutiu premlčacích dôb, a teda subjektívnej a objektívnej, súd poukazuje na to, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia oboch lehôt. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu.

41. Subjektívnu premlčaciu dobu je potrebné odvíjať od toho, kedy sa žalobca skutočne a preukázateľne dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Súd mal preukázané, že o bezdôvodnom obohatení sa žalobca preukázateľne dozvedel dňa 05.01.2022 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca svoj nárok uplatnil v rámci 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže žalobu podal dňa 13.05.2022 (k tomu obdobne pozri body 13., 14., 15. a 16. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021). Z tohto pohľadu preto nemôže obstať tvrdenie žalovaného o tom, že časť nároku v časti o zaplatenie sumy 4.400,00 Eur je premlčaná, a to čo do plnení zaplatených spätne viac ako 2 roky pred podaním žaloby, t. j. pre všetky plnenia zaplatené pred 13.05.2020. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť vyšších súdnych autorít je zásadným momentom pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby skutočná vedomosť spotrebiteľa, ktorá v okolnostiach daného prípadu nastala dňa 05.01.2022, čo znamená, že žalobca podal žalobu v rámci plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá by uplynula až 05.01.2024.

42. Občiansky zákonník rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, teda je potrebné skúmať, či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Občiansky zákonník však vôbec nešpecifikuje, čo je potrebné rozumieť pod úmyselným alebo neúmyselným konaním, preto z hľadiska právnej teórie je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia, ktoré sú definované v Trestnom zákone. O priamy úmysel ide vtedy, keď ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnene obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Dôležitým pre aplikovanie konkrétnej dĺžky objektívnej premlčacej doby je tak posúdenie charakteru vzniku, resp. získania bezdôvodného obohatenia.

43. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 12CoCsp/1/2021 zo dňa 27.05.2021 odvolávajúc sa na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 219/2019 zo dňa 21.10.2020, sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa, preto je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu.

44. Súd považuje za právne významné poukázať aj na vyslovené závery Krajského súdu v Prešove v uznesení sp. zn. 23Co/11/2020 zo dňa 25.03.2021, v ktorom odvolací súd konštatoval aj toto: „So záverom prvoinštančného súdu, že premlčacia subjektívna doba začína plynúť úhradou poslednej platby žalovanej nie je možné sa stotožniť, pretože začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 OZ) je viazaný na skutočnú vedomosť žalobkyne o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a skutočnú vedomosť o tom, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Uhradením poslednej platby žalobkyňou dňa 26.2.2007 žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka nemusela, vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský vzťah s profesionálnym dodávateľom služieb, vedieť a ani len predpokladať, že žalovanému uhrádza aj peňažné plnenia, na ktoré mu nárok nevznikol. Skutočnú vedomosť nie je možné nahradiť predpokladanou vedomosťou, kde sa žalobkyňa mohla dozvedieť vzhľadom na všetky skutkové okolnosti, že môže podať žalobu na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Zákon vyžaduje reálnu vedomosť, nie predpokladanie tejto vedomosti.(...) Pokiaľ sa týka plynutia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby, prvoinštančný súd vychádzal z okolností, že lehota začala plynúť opäť uhradením poslednej splátky a plynie len trojročná lehota, pretože túto lehotu nie je možné aplikovať len s odkazom na nedodržanie objektívnych noriem dodávateľom. Tento záver prvoinštančného súdu je opäť predčasný, keď na vykonanie tohto záveru nie sú zistené žiadne skutkové okolnosti. Nie je vyhodnotený, z akého dôvodu je potrebné vydať bezdôvodné obohatenie a žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť na preukázanie svojho tvrdenia o úmyselnom bezdôvodnom obohacovaní žalovaného predložiť žiadne dôkazy“.

45. Súd poukazuje aj na ďalšie obdobné závery Krajského súdu v Prešove obsiahnuté v rozsudku sp. zn. 20CoCsp/40/2020 zo dňa 29.06.2021: „16. Výsledky už spomenutých prejudiciálnych konaní

nepodporujú záver vychádzajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 1Cdo/238/2017, práve naopak, kruciálnym v prejednávanej veci je v prvom rade unesenie dôkazného bremena zo strany dodávateľa - nebankovky vo vzťahu k vyvráteniu prezumpcie úmyslu. Žalovanému sa v priebehu celého konania nepodarilo preukázať, že požadovanie úžerného úroku vzhľadom na jeho odbornú zdatnosť pri poskytovaní pôžičiek nepožadoval úmyselne. Pokiaľ prvoinštančnému súdu bolo preukázané, že žalobca sa skutočne dozvedel o tom, že plnil to, čo plniť nemal, v septembri 2016, potom bez ďalšieho možno konštatovať, že žaloba žalobcu bola podaná včas (v lehote 2 rokov odkedy sa dozvedel o tom, že plnil to, čo plniť nemal, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za stavu, ak bola žaloba podaná dňa 12.01.2018, možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať neopodstatnenosť námietky premlčania vznesenej žalovaným. 17. Z týchto dôvodov preto možno konštatovať správnosť úvah súdu prvej inštancie o možnosti aplikovania desaťročnej objektívnej premlčacej doby v prejednávanej veci na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tohto konania“.

46. Súd zastáva názor, že právny predchodca žalovaného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako jeden z najvýznamnejších subjektov na finančnom trhu, v oblasti bankovníctva a poskytovania úverov je povinný koncipovať zmluvné dojednania v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Z § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj správny údaj o celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie (§ 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z.). Zmluva musí taktiež obsahovať aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z.). Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon č. 258/2001 Z. z. podľa § 4 ods. 3 spája s účinkami bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Ak teda právny predchodca žalovaného uvedené predpoklady v zmluve neuviedol, vedel a bol s tým uzrozumený, že od žalobcu môže požadovať len plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru. Banka musela mať vedomosť o existencii právnej normy, ktorá pojednáva o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože uverejnením právneho predpisu v Zbierke zákonov sa prezumuje, že táto skutočnosť sa stane známa všetkým, ktorých sa týka, o to viac banky, ktorá aj na základe tejto právnej normy postupuje pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti. Z konania právneho predchodcu žalovaného mimo rozumných pochybností vyplýva minimálne nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Z toho plynie záver, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

47. Na tomto mieste súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/26/2021 zo dňa 30.11.2021, v ktorom odvolací súd v bode 33. odôvodnenia vyslovil aj to, že nie spotrebiteľ by mal dokazovať firme jej vedomosť, ale firma by mala mať dôkazné bremeno, že nekonala úmyselne. Tak má veriteľ šancu dokázať len nedbanlivosť, aby sa aplikovala pre veriteľa priaznivejšia kratšia trojročná objektívna premlčacia doba.

48. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd uvádza, že podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné jej plynutie odvíjať od momentu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzhľadom na to, že žalobca na základe zmluvy zo dňa 22.05.2009 plnil v prospech žalovaného nad sumu poskytnutého úveru od 24.05.2017 do 14.05.2021, ako aj s poukazom na to, že žaloba bola na súd podaná dňa 13.05.2022, je na mieste konštatovať, že žalobca podal žalobu aj v rámci 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá by uplynula najskôr (a to pokiaľ ide o konkrétnu splátku) v máji 2027.

49. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V tejto súvislosti bola pre súd určujúca aktuálna rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Prešove (napr. sp. zn. 20 CoCsp/40/2020 zo dňa 29.06.2021) prijatá aj po rozsudkoch Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19, PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., z 22.04.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, SC Raiffeisen Bank SA. Totiž Krajský súd v Prešove aj naďalej, pri zohľadnení osobitostí prípadu, zotrváva na plynutí 2-ročnej subjektívnej a 10-ročnej objektívnej premlčacej doby aj pri premlčaní nárokov titulom bezdôvodného obohatenia vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv.

50. Súd konštatuje, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa konkrétne náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) a i). Podľa názoru súd zmluva neobsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru, pretože v zmluve je uvedený údaj v sume 7.840,00 Eur, ale žalobcovi bol reálne poskytnutý úver vo výške 7.650,83 Eur. Totiž spracovateľský poplatok vo výške 189,17 Eur banka inkasovala z prostriedkov úveru, čo vyplýva priamo z dojednania v zmluve. V naznačených súvislostiach sa súd stotožňuje s argumentom žalobcu, že zavádzanie

spotrebiteľa v tak závažnom údaji akým je výška spotrebiteľského úveru má rovnaké dôsledky ako jeho neuvedenie. Zmluva tiež neobsahovala zmluvné dojednanie o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru.

51. Pozornosti súd tiež neušlo a mal za preukázané, že zmluva výslovne uvádza výšku splátky istiny v sume 136,13 Eur a tiež periodicitu a splatnosť splátok istiny. Tieto dojednania sú tak v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i) zákona š. 258/2001 Z. z., pretože zákon v tomto ustanovení výslovne uvádza, že zmluva musí obsahovať nielen výšku, počet a termíny splátok istiny, ale musí obsahovať uvedené údaje aj vrátane úrokov a iných poplatkov. Predmetné dojednanie je tak máťúce, pretože nedáva jednoznačnú a nespochybniteľnú odpoveď na otázku aká je celková výška splátky. Či táto predstavuje celkovú sumu 136,13 Eur alebo je k tejto sume potrebné pripočítať ešte sumu zodpovedajúcu splátke úrokov a poplatkov.

52. Vzhľadom na to, že zmluva o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009 nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) a i), súd s poukazom na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

53. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že banka mala na základe tejto zmluvy nárok len na rozdiel medzi tým, čo žalobcovi skutočne poskytla v podobe úveru po odpočítaní toho, čo jej žalobca titulom splátok uhradil. Súd mal preukázané, že banka skutočne poskytla žalobcovi úver v sume 7.650,83 Eur. Žalobca banke uhradil celkovo sumu 9.232,55 Eur, čo bolo medzi stranami nesporné. Žalobca tak banke uhradil celkovo nad sumu poskytnutého úveru 1.581,72 Eur. Žalobca si však uplatnil len nárok voči žalovanému vo výške 5.700,00 Eur, ktorú sumu mu preukázateľne uhradil za obdobie od 24.05.2017 do 14.05.2021. Aj napriek tomu žalovaný voči žalobcovi na základe zmluvy č. 452711620 eviduje bezdôvodne dlh vo výške 4.469,79 Eur. Na základe uvedeného je preto žalovaný s poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka povinný vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 5.700,00 Eur s prísli.

54. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 04.07.2022, a teda žalobca ňou vyzval žalovaného na plnenie, pričom v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka mal žalovaný plniť dňa 05.07.2022. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil, dňom 06.07.2022 sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu, a preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.700,00 Eur od 06.07.2022 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba ECB k 06.07.2022 predstavovala 0,00 %, čo pri navýšení o 5 percentuálnych bodov predstavuje 5,00 % ročne.

55. Na určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru postačí, ak v zmluve o úvere absentuje čo len jeden predpoklad podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade súd vzhľadom na dva takéto nedostatky vyplývajúce z § 4 ods. 2 písm. e) a i) citovaného zákona. S poukazom na to, že spotrebiteľ má podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch právo domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, súd s poukazom na to, že určovací žalobu uplatnenú v zmysle osobitnej právnej úpravy a žalobu na plnenie v spotrebiteľských veciach možno kumulovať bez toho, aby nastala procesná neprípustnosť naznačených výrokov rozsudku, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

56. V spojení s vyššie uvedeným súd dodáva, že určovací petit je relevantný a znamená odstránenie spornosti práva žalobcu vo vzťahu k žalovanému a hoci žalobca uplatnil aj žalobu na plnenie, jeho právo ako právo spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vyplýva priamo z citovaných právnych predpisov. V záujme zabezpečenia právnej istoty žalobcu súd pojal do výrokovej časti tohto rozsudku aj určujúci výrok o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

57. Žalobca v žalobe dal podnet na to, aby súd rozhodol aj o neprijateľných podmienkach v zmluve o splátkovom úvere č. 0452711620 zo dňa 22.05.2009. Súd preto vo výroku III. rozsudku určil, že zmluvná podmienka uvedená v časti I., článok I. základné podmienky, v bode I. zmluvy o splátkovom úvere číslo: 0452711620, zo dňa 22.05.2009, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym

predchodcom žalovaného ako bankou, v znení: „spracovateľský poplatok: 189,17 Eur/5.698,94 Sk z prostriedkov úveru“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

58. Súd zastáva názor, že uvedené zmluvné dojednanie je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú právny predchodca žalovaného ako banka predkladal v rozhodnom období neurčitému množstvu klientov. Je nepochybné, že žalobca zmluvné podmienky individuálne nevyjednal. Pritom základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

59. V danom prípade ide o zmluvné dojednanie, ktoré zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť za službu v podobe spracovateľského poplatku bez toho, aby poznal skutočný obsah tohto poplatku a jeho materiálnu stránku, t. j., aby poznal čo je podstatou spracovateľského poplatku, ak teda banke platil odmenu za poskytnutý úver v podobe dojednaného úroku za úver. Zmluvné dojednanie o spracovateľskom poplatku vo výške 189,17 Eur spôsobuje značnú materiálnu disproporciu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa názoru súdu naznačené dojednanie v čase vzniku zmluvného vzťahu nepredstavovalo pre žalobcu žiadny bonus ani prínos, keďže zaplatil za neurčité protiplnenie zo strany banky. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Poplatok je tak dojednaný netransparentne, v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

60. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

61. Súd v okolnostiach danej veci nezistil žiadne dôvody ani výnimočnosť prípadu, pre ktoré by nemal stranám priznať nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku, ale rozhodol v súlade so zásadou zodpovednosti za výsledok v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.